

[Undervisningsministeren.]

nesker, som skulde flyttes, og om det vilde have været lettere i disse to Tilfælde end ved Stormgadeplanens Gennemførelse, skal jeg ikke udtale mig om, jeg ved det ikke, men vi ved alle, at det med Hensyn til begge de to andre Planer dog ligger saaledes, at man ikke uden videre kunde gaa til at opføre de paatænkte Bygninger.

Jeg takker, som sagt, for de velvillige Udtalelser, der er faldet.

J. V. Christensen: Jeg har kun et Par korte Bemærkninger at gøre. Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) mente, at jeg noget for stærkt overfor Ministerens almindelige Tilsagn havde betonet en Skatteyderinteresse i denne Sag. Det kan jeg nu ikke erkende, at jeg har, og jeg vilde i hvert Fald mene, at efter det ærede Medlems følgende Udtalelse om, at den foreliggende Plan var en Plan, der kostede mange Penge, saa erkender ogsaa det ærede Medlem, at dette Hensyn maa tages. Vi er vistnok ikke uenige paa det Punkt. Jeg har ikke med mit Krav om Besindighed ved Fremrykningen ønsket i nogen Maade at lægge Hindringer i Vejen for Udformningen af Planen — det betonedede jeg udtrykkeligt —, men jeg synes, at som Situationen er i vort Land i Øjeblikket, er det nødvendigt, at vi fæster vor Opmærksomhed ogsaa ved den Side af Sagen, at man ikke forcerer den, men at man gaar frem efter den udstukne Linie paa en god og besindig Maade.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) betonedede stærkt, at det socialdemokratiske Parti havde rene Hænder i denne Sag, fordi det først stemte for det billigste og derefter fremkaldte det dyreste. Det er meget muligt, at dette er en Form for at have rene Hænder, men jeg tror nu, at det ærede Medlem ved at tænke sig om og erindre Sagens Historie ogsaa vil komme til den Opfattelse, at der har været et Tidspunkt, da Socialdemokratiet var paa Nippet til at sætte det hele paa Spil, nemlig da det stemte Stormgadeplanen ned i første Omgang. Det Resultat vilde jo i hvert Fald ikke have bragt det Arbejde, som det ærede Medlem i lidt overdrevne Udtryk imod andre om-

talte som saa betydningsfuldt. Vi tillægger ogsaa den Side af Sagen stor Betydning, at der skabes Arbejde i Hovedstaden, og det synes mig at geraade Venstrepartiet til Ære, at det i en saa vanskelig økonomisk Situation som den nuværende sætter Arbejde ind paa at faa to saa store Spørgsmaal fremmet som dem, vi beskæftiger os med i disse Dage. Jeg mener, at det først og fremmest er for Sagernes Skyld, at dette Arbejde sættes ind fra Lovgivningsmagtens Side, men jeg forstaar da ogsaa — saadan ser jeg paa det fra mit eget Standpunkt —, at det medvirker til paa en god Maade at skabe Beskæftigelse for mange Hænder.

C. F. Sørensen: Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) udtalte gentagende henvendt til den højtærede Undervisningsminister og Venstre, at nu havde jo Regeringen og Venstre faaet en ny allieret, et nyt Støtteparti, Socialdemokratiet. Jeg kunde ikke forstaa denne stadig gentagne Bemærkning, men saa saa jeg op paa det ærede Medlem og saa Misundelsen lyse ud af det ærede Medlems Øjne. Jeg vil berolige det ærede Medlem med at sige: Lad være med at tro noget saa slemt! Der er ikke Spor af Anledning til Misundelse eller Ængstelse, der vil ikke fra Socialdemokratiets Side blive nogen Bejlen til Jomfru Mygdal, saa det gaar nok, i hvert Fald en Tid endnu, kanske Sommeren over, med det Makkerskab, der bestaar mellem det konservative Folkeparti og Venstre; fra vor Side skal der ikke blive nogen Konkurrence undtagen i rent saglige Spørgsmaal.

Det ærede Medlem fremsatte ogsaa en anden Udtalelse, der forbavtede mig, nemlig at Socialdemokratiet nylig reddede Regeringens Liv, da Forslaget om aktiv Erhvervsstøtte var til Behandling i Folketinget. Det er noget, der er mig ganske ubekendt. Er det ikke det, man kalder politisk Kandestøberi? Jeg kender ikke til noget saadant, jeg ved, at der var en Forhandling i Folketinget, hvorunder Socialdemokratiets Ordfører krævede en Erklæring fra Regeringen, nemlig om, hvorvidt Regeringen gjorde Spørgsmaalet om aktiv Erhvervspolitik til et Kabinetsspørgsmaal, men hvorunder Regeringen selv nægtede at svare. Men naar der ikke forelaa noget